

Овом приликом да још коју проговоримо о детелинама. Пре су веле, детелине ће овике њиве поправити, оснажити. Но ово не стоји; јер и детелине, као год и други усеви извлаче из оранице минерални састојке. Нађено је, да 40 центна (око 1760 ока), као средњи принос црвене детелине од 1 хектара, одузима земљи: 227 кг. пепела; а у овом је: 73 кг. кали, 80 кг. креча, 22 кг. фосфорне киселине и др. Ако се у пракцици при свем том показује, да усев после детелине у толико боље успева, у колико је детелина била бујнија, последица ова доводи се само из подесног утицаја детелине на физична стања земље и на умножење садржине азота у земљи. Следује: детелине ваља такође по добрим, родним, земљама сејати. — Детелине врло је добро сејати са стрмним житом; и то или сејати помешано сејиво и од жита и од детелине заједно, или да се ове подсеју у изникнуте усеве. У оба случаја најбоље је детелине сејати с пролећа. Под озимице ваљи луцерку и црвену детелину одма с почетка пролећа, пре дрљања посејати. Еспарзета мање подноси подсејивање у озимице; њу је боље сејати под овас или јечам, али само на чисте њиве, јер коров и травуљину не може да подноси, као ни луцерска. У свима случајевима ваља да је семе што могућно боље разређено.

Шведска детелина.

Шведска је детелина издржљива биљка. Њено гајење препоручује се на свима влажнијим местима а нарочито онде, где може чешће да се повраћа на иста земљишта.

У првом откосу даје толико сточне ране колико и црвена детелина, али јој је други откос слабији.

Као биљка за пашњаке она увелико надмашује црвену детелину. У северној Немачкој има сада врло мало места у подесним положајима, где се она не меша са травама за пашњаке.

Шведска детелина води особито повлажније, иловасто земљиште али напредује и у другим земљиштима, где друге врсте детелине не напредују. Влажне ладне глинуше и иловаче могле би се сматрати као удеснија земљишта но суве пескуше.

Без смесе она се ретко гаји, јер тада јако полеже; највише се сеје у смеси са црвеном детелином, тада достиже своју највећу дужину, мање полеже и други откос обилатији је но кад се сама сеје. —

О вредности шведске детелине као биљке за сточну рану у упоређењу са црвеном детелином чинио је проф. Е. Волф у Хоенајму упоредне опите. Резултати су: да шведска детелина до пуног цвета ништа не губи од своје вредности за сточну рану, као црвена детелина. Напротив она тек у овом ступњу свога развића достиже своју потпуну вредност за рану, дакле у оно доба, у коме црвена детелина има мало вредности; и у томе, по мишљењу Волфа лежи главна добит од гајења шведске детелине. Ако се обе ове врсте детелине покосе у пуним цвету, онда 4. килогр. шведске детелине имају толико ране колико 5. килогр. црвене детелине. —

Као даљу превагу шведске детелине наводимо још, што докле нпр. стока неће да једе црвену детелину чим оматори и отврдне, дотле шведску детелину у сваком њеном добу поједе до последњег труња.

(Pr. L. Wb.) — С.